

PetraLouise Muris

worteltje

“WORTELTJE”

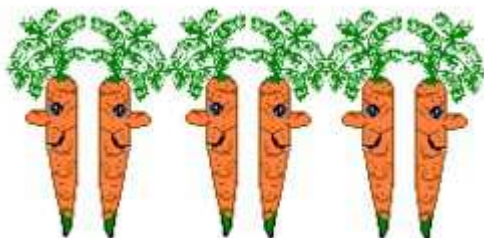
Geschreven en geïllustreerd door
PetraLouise Muris.

Wereldwijd geregistreerd.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken zijn **veilig zonder reclame** of gebedel voor goede doelen of stichtingen **gratis voor eigen gebruik** te downloaden of te printen van kinderboek-online.nl

Deze kindvriendelijke site is voorzien van keurmerken.

BLADZIJDE	HOOFDSTUK
3	1 De betoverde wortel.
7	2 Jij heet Worteltje.
9	3 De paarse kikkers.
13	4 Kikkersoep.
16	5 Bang voor de tovenaar.
19	6 Worteltje tovert.
24	7 De prei, de kraai en de wortel.

Tussen enkele lange woorden staat een **afbreek-streepje**. **Dikke letters?** Harde stem.

1 woordje **fel blauw?** Klemtoon.

Alle stemmen hebben hun eigen kleur.

HOOFDSTUK 1 DE BETOVERDE WORTEL.

Een zwarte kraai fladdert op het raam - kozijn van het heksen - hutje.

'Kra, kra, de tovenaars roept!' krast de kraai.

Heks Maartje trekt haar schoenen aan en pakt haar wandel - stok.

Zij denkt: 'waarom heeft de tovenaars mij nodig?
Hij kan toch zelf toveren?'

Zij strompelt naar zijn huis.

Daar doet zij erg lang over maar uit - eindelijk komt zij bij zijn huisje aan.

Voor zij haar voet over de drempel heeft gezet, springt daar een kikker over - heen.

'Een paarse kikker?' kakelt zij.

Zulke kikkers komen hier toch niet voor?

Hallo,' roept zij: 'ik ben al binnen!

Waarom moest ik komen?'

De tovenaars vraagt: 'jij hebt toch een hulpje?

Kan die mij niet helpen?

Toe?

Ik zal een goede tovenaars - leerling van de jongen maken.

Wil jij er over nadenken?'

Heks Maartje durft niet te vertellen dat zij tegen hem had gejojkt.

Zij durft niet te vertellen dat zij helemaal geen hulpje heeft en zeker geen zoon.

Waarom zij tegen hem jokte weet zij zelf niet eens.

‘Ik zal er over nadenken,’ krast zij.

‘Heb je verder nog iets nodig?’

‘Nee Maartje, gun mij alsjeblieft dat plezier.

Ik heb die jongen hard nodig.

Ik kan niet alles tegelijk, vandaar.’

‘Goed, ik denk erover na.’

Maartje strompelt zijn huisje uit.

Zij komt onder - weg een kikker tegen.

‘Ha, ha, jij bent een vreemd beest!’ grinnikt zij.

Plots komt zij op een idee.

Zij zou die paarse kikker kunnen om - toveren zodat het een jongen wordt.

Dat’ zal dan haar zoon worden.

Hoewel zij telkens bukt om het beest te vangen, springt het aldoor weg.

Het dier is simpel - weg te snel.

Na een poosje geeft zij het op.

Het schemert al en zij wil naar huis.

Zij heeft trek in een bordje soep.

Als zij langs haar wortel - veldje loopt, denkt zij aan wortel - soep.

Daarom plukt zij een flinke wortel.

'Mijn soep is snel klaar,' denkt zij.

Na een tijdje ruikt het heerlijk in haar hutje.

De wortel - soep is klaar.

Het pruttelt nog na op haar fornuis.

Als zij haar bord vol lekkere soep schenkt, krijgt zij een idee.

'Ik zou van een wortel een kind kunnen toveren.

Dan heb ik een zoon.

Dan is de tovenaar tevreden en komt hij niet achter mijn leugen.

Ach hoe dom kon ik zijn!

Nu moet ik onmiddellijk een kind hebben en het mag geen baby zijn.

Had ik toch maar niet gelogen!

Het is bijna donker als zij op haar wortel - veld staat.

Zij rukt een wortel uit de grond en loopt terug naar haar hutje.

Van deze wortel maakt zij geen soep.

Zij tovert de wortel om in een jongetje.

Zij pakt haar zware toverboek en leest erin:
“**Rozenrood en hyacint** (hie aa sint)
Ik tover deze wortel om in een kind.”

Plotseling zit er een jongetje op de tafel.

Hij zit daar zo stijf als een plank.

De betoverde wortel ziet er gek uit in zijn oranje en

groene kleding!

Het zijn wel de

kleuren van een
worteltje.

Zelfs zijn haar is
oranje.

Het is beslist
geen mooi kind
maar dat geeft
niet.

Heks Maartje is
heel blij met
hem.

Zij is trots op de betovering.

Nu komt de tovenaar nooit te weten dat zij
helemaal' geen kind heeft.

Maar haar zoon kan nog niets.

Het kind zegt niets en het beweegt niet.

Het kijkt wel heel vrolijk.

HOOFDSTUK 2 JIJ HEET WORTELTJE.

'Hij moet nog alles leren,' denkt heks Maartje.
En ik heb maar weinig tijd.
De tovenaar zal ongedurig worden als hij zijn hulpje
niet krijgt.
De jongen denkt nog steeds dat hij een wortel is.
Dat zou nog wel eens erg moeilijk kunnen worden!

Zij bekijkt haar grote baby
van top tot teen.
Zij heeft nog nooit een kind
gehad maar nu heeft zij er
één.
Het is een grote lelijkheid
maar hij kijkt lief.

'Hoe zal ik jou noemen?
Bertje? Gijsje? Hannes?
Kareltje? Sibbe? Floris?
Nee, jij was een wortel,
jij heet Worteltje!'

Zij geeft hem een knuffel op zijn wang.
'Nu ga ik je wat leren Worteltje.
Zie je hoe ik loop?
Dat kun jij ook, probeer het maar.
Goed zo Worteltje! Dat gaat goed!'

Zij grinnikt: 'jij bent ook geen echte baby!
Jij bent veel groter.
Natuurlijk' kun jij lopen!'

De jongen zet zijn eerste stapjes al lijken zijn benen net houten plankjes.
Heks Maartje lacht: 'ha, ha, goed zo fijne jongen, nu moet jij ook jouw handjes oefenen.
Wij gaan samen puzzelen en torentjes bouwen.
Want weet je, over twee weken breng ik je naar de grote tovenaars.
Jij moet hem gaan helpen.
Voor jij het beseft zal jij een echte' tovenaars - leerling zijn.
Is dat niet leuk?'

Worteltje brabbelt wat terug want praten kan hij nog niet.

Er is al ander-halve week voorbij.
Worteltje loopt nog net zo stijf als voorheen en brabbelt een baby - taal.
Toch moet hij over een paar dagen naar de grote tovenaars.
Heks Maartje ziet het eigenlijk niet zitten.
Want Worteltje is zo' dom dat zij hem het liefst weer in een wortel zou willen veranderen.

HOOFDSTUK 3 DE PAARSE KIKKERS.

Hoeveel tover - spreuken heks Maartje ook opzegt,

geen één werkt.
Al haar tover -
spreuken kunnen
de wortel niet
verder betoveren.

‘Dan blijft hij
maar zo,’
jammert zij.

‘Dan moet hij
maar zo mee
naar de grote
tovenaar.

Niets aan te
doen.

Ik kan toch niet
vertellen dat ik
heb gelogen?’

Dan is het zover.
Heks Maartje

gaat met haar kind naar de grote tovenaar.

Zal hij niets merken?

Zal hij niet in de gaten hebben dat het een betoverd
worteltje is?

‘Wat een klein grappig ventje,’ grinnikt de tovenaar.
‘En is dit jouw hulpje Maartje?
Ik zal hem leren hoe hij een goede tovenaars -
leerling wordt.’

‘Het is mijn kind,’ krast heks Maartje.
‘Hij heet Worteltje en hij leert slecht.’

‘Ach, hij is ook nog zo klein,’ glim - lacht de
tovenaar.
‘Ik dacht eerlijk gezegd dat hij groter zou zijn.
Ik zal mijn uiterste best doen om hem wat knapper
te maken.
Zijn werk is simpel, hij hoeft alleen maar spullen
aan te geven. Meer niet.’

‘Nou dan ga ik maar.
Dag lieve Worteltje!
Doe je best knull!
Ik kom gauw langs om te zien of jij het naar jouw
zin hebt.’
Zij geeft hem een zoen, stapt naar buiten en gooit
dan de deur met een klap dicht.

Nu is de tovenaar helemaal alleen met Worteltje.
Hij wil hem alvast iets leren.
Hij loopt naar zijn keukentje en pakt een beestje uit
een hoge pan.

'Kijk eens goed Worteltje, zie jij dit beestje?
Dit is nou een paarse kikker.
Vandaag maken wij kikker - soep.
Buiten in en om het moeras zijn er nog veel meer.
Vang er een stuk of vijf, dan kan ik met de soep
beginnen.'

Hij opent de deur en laat Worteltje naar buiten.
Maar och, Worteltje weet de weg niet naar het
moeras.

Hij zoekt en zoekt.

Opeens ziet hij paarse kikkers rond - springen.
Nu weet hij dat **hier**' het moeras moet zijn.

Hij neemt een sprong om een kikker te vangen.

Omdat hij erg stijf is, springt hij mis.

Hij komt in het moeras terecht.

Worteltje zakt langzaam weg in de modder.

Alle paarse kikkers springen hem na.

Zij roepen: '**kwak, kwak, als je gered wilt worden
moet je ons ook redden!**'

Zoals jullie weten kan Worteltje nog niet praten.

Hij is bang en zwaait wilt met zijn armpjes.

Hij huilt heel hard.

Daarom krijgen de kikkers medelijden.

Met zijn allen trekken zij hem uit de modder.

'**Je moet ons redden, kwak, dat was de afspraak.**'

'Redden?' denkt Worteltje, hij probeert zijn eerste woordje te zeggen: '**r, r, redder!**'

'Hoera,' kwaken de kikkers in de ver - onder - stelling dat zij gered worden: '**hij gaat ons redder! Binnen - kort zijn wij weer gewone kinderen!**'

Met zijn allen springen zij rond Worteltje. Worteltje zal hen redder! O wat zijn zij blij. Hopelijk worden zij snel weer kinderen, dan kunnen zij naar hun mama terug. In een lange rij volgen zij Worteltje naar huis. Zij springen uit - bundig van vreugde het huisje van de grote tovenaar binnen.

'Dat heb jij uit - stekend gedaan Worteltje!' roept de tovenaar tevreden. 'Wij hebben nu genoeg kikkers voor drie pannen soep! Worteltje klein ventje? Pluk jij alsjeblieft wat kruiden buiten? Haal meteen een emmer water.'

Als Worteltje de deur opent, springen veel geschrokken kikkers naar buiten.

HOOFDSTUK 4 KIKKERSOEP.

De tovenaar vangt snel de achter - gebleven kikkers en gooit die in een hoge pan.
Buiten kwaken de gevluchte kikkers: 'jij zou ons toch redden Worteltje! Wij willen kinderen zijn. Wij willen niet in de soep, kwak.'

Opeens weet Worteltje dat de kikkers in gevaar zijn.

Thuis at hij ook vaak soep, daar ging nooit een kikker in.

Worteltje wil de tovenaar nooit meer helpen.

Als die denkt dat hij dom is.

Nou..., dan blijft dat maar zo.

Toch is de tovenaar erg aardig voor hem.

Met een dom gezicht loopt hij met de kruiden en de emmer water naar binnen.

Zodra hij bij de grote soep - ketel staat, laat hij de emmer water uit zijn handen glijden.

"**Klets**" het water spat alle kanten op.

'**Domme jongen, ga dweilen!**' roept de tovenaar boos. '**Hier is de sleutel van het hok.**

Daar staat een emmer.

De dweil hangt daar over - heen.'

Worteltje pakt de sleutel aan en loopt naar het hok.

O wat schrikt hij als hij de deur opent.
Er staat een grote kooi in het hok en in die kooi
staan kinderen.

De kinderen kijken
erg zielig, enkele
hullen: 'wij willen
naar mama! Wij
willen naar huis!'

Worteltje weet niet
hoe hij moet kijken.
Zo schaamt hij zich.
Hij schaamt zich dat
hij het hulpje van de
grote tovenaar is.
Die kindertjes willen
naar huis en dat is
zo gek nog niet.
Dat' zou de kleine
Wortel nu ook wel
willen.

Hij wil weg bij die gemene tovenaar.
Hij wil meteen naar zijn lieve mama, heks Maartje.
Hij denkt aan de sleutel die hij zojuist kreeg.
Zou die op de kooi passen?
Zou hij die arme kindertjes kunnen bevrijden?
Hoe hij het ook probeert, de sleutel is te klein voor
het slot van de kooi.

Dan herinnerd hij zijn eerste woordje: 'redden!'

Worteltje weet opeens wat redden betekent.

'Ga jij ons redden?' piepen de kinderen.

'Jij bent zelf nog zo klein.

Pas maar op voor die tovenaar.'

Worteltje kan niets voor de kinderen doen.

Omdat de sleutel niet past kijkt hij wat er verder in het hok staat.

De zware emmer vol water en de dweil staan klaar.

Hij rent er snel mee het hok uit.

Plotseling botst hij tegen de grote tovenaar.

'Zo Worteltje! Wat bleef jij' lang weg!

Kom ventje, ik zal jou wat leuks laten zien.

Ik betover een kind zodat hij in een heerlijke

smakelijke soep - kikker verandert, **ha, ha, ha!**

Worteltje wil helemaal niet zien hoe een kind in een kikker verandert. Hij wil niets liever dan naar huis!

Hij sputtert tegen, maar de tovenaar verstaat geen baby - taal.

Worteltje ziet nu met eigen ogen hoe gemeen de tovenaar is want binnen een tel springt er een paarse kikker uit de kooi.

De tovenaar grijpt met een snelle beweging het weg - vluchtende kikkertje.

'Ha, ha, ha,' likkebaard de tovenaar: 'kikker - soep!

Vanavond eten wij lekkere verse kikker - soep lief klein Worteltje. Daar groei je van.'

HOOFDSTUK 5 BANG VOOR DE TOVENAAR.

Worteltje dweilt super langzaam de vloer droog.
Daarna gooit hij er opnieuw water overheen.
Hij wil niet mee - werken om kikker - soep te maken.

Hij wil meteen naar huis omdat hij bang is.
Het punt is dat hij nog niet kan praten.
Hij denkt wel veel na.

Want in zijn hoofd praat hij al.
Maar al die woorden zijn te moeilijk om uit te spreken.

Dan ziet hij opeens de vreemde hanger aan de ketting van de tovenaar.

Dat moet de sleutel van de kooi zijn.

De kooi waar de kinderen in op - gesloten zijn.

Als hij die sleutel had, zou hij de kooi kunnen openen.

Dan zouden de kinderen naar huis kunnen hollen.

Hoe kan hij de sleutel pakken?

Dat kan alleen als de tovenaar zijn ketting af doet.

Worteltje hoeft nu alleen te wachten totdat de tovenaar slaapt.

Want dan doe je toch je ketting af?

Het is midden in de nacht, de tovenaar slaapt.
Hij heeft zijn ketting nog om.
Daarom sluipt Worteltje zijn bedje uit.
Hij moet de sleutel hebben want die kinderen
moeten gered worden.
Die arme kindertjes die aldoor moeten staan in die
on - ge - makkelijke smalle kooi.

Heel stil en heel voor
- zichtig reiken zijn
handjes naar de
ketting.

“SNURK!”

Worteltje schrikt zich
een pukkel!

Hij rent weer vlug
naar zijn bedje.

Oei wat is hij bang
voor de grote
tovenaar!

Pas als de tovenaar
weer rustig ademt
probeert hij het op -
nieuw.

Weer lukt het hem

niet de sleutel te pakken.

De ketting zit nu vast in het grijze haar van de grote
tovenaar.

Worteltje pulkt aan het haar van de tovenaar.
Hij heeft de ketting met de sleutel eraan bijna los.

Plotseling draait de tovenaar zich luid snurkend op zijn zij.
Nu ligt de sleutel klem tussen zijn lijf en het matras.
Worteltje kan er on - mogelijk bij.

'Ik moet iets anders verzinnen,' bedenkt Worteltje.
In zijn fantasie ziet hij de soep - ketel.
In die kookpot kan een tover - brouw - sel gemaakt worden.
Dan kan hij de kinderen redden en zal hij de kikkers weer in kinderen om - toveren.

Worteltje piekert de hele nacht.
Pas tegen de ochtend valt hij inslaap maar dan is de tovenaar allang zijn bed uit.
Die laat de kleine Wortel lekker slapen omdat hij denkt dat Worteltje nog een klein kindje is.
Hij heeft er geen idee van dat Worteltje eens een dood - gewone wortel was.
Dat de heks de wortel uit haar eigen tuin had gegraven om die in een kind om te toveren.
En dat deed zij alleen omdat zij eens tegen de tovenaar had gejoekt.
Zij is dus ook bang voor hem.

HOOFDSTUK 6 WORTELTJE TOVERT.

Als Worteltje wakker wordt, is de tovenaar ver - trokken. Hij kijkt binnen en zoekt buiten. Hij hoopt dat de tovenaar lang weg - blijft.

Hij pakt een trapje en zet die voor de grote tover - kruiden - kast. Worteltje denkt aan de kikkers en de kinderen.

Die moeten voor de tovenaar terug - komt, snel om - getoverd worden.

Hij begint aan de tover - soep.

De kikkers wil hij als eerst om - toveren.

Luid zingend roert hij in de pan. "La, la, la, la!"

Hij heeft niet door dat iemand naar hem kijkt.

Het is de zwarte kraai in het raam - kozijn.
De kraai die kan praten en die nu weg - vliegt om
de tovenaar te waar - schuwen.

Als de tovenaar binnen - stapt, lacht hij heel hard:

'Ha, ha, klein Worteltje, lief kind.

Ben jij aan de soep begonnen?

Jij wordt met de dag knapper!

Goed zo ventje!'

Natuurlijk schrikt Worteltje zich een ongeluk.

De tovenaar mag zijn soep niet proeven!

Zijn soep is voor de kikkers die weer kinderen
moeten worden!

Toch loopt de tovenaar op de soep - pot af en pakt
de soep - lepel uit Worteltjes handen.

'Wat ruikt het lekker! Ik rook het al buiten.'

Hij neemt een slok uit de soep - lepel en dan....

dan krijgt Worteltje ook een slok.

'Oei,' denkt Worteltje nog: **'wat voelt dat gek!'**

Binnen een ommezien ligt er een grote oranje
wortel op het trapje waar eens Worteltje bovenop
stond.

'Och heden, hij, hij heeft tover - soep gemaakt,'

denkt de tovenaar nog voordat hij een prei is
geworden.

De prei valt op de vloer naast het trapje waar de
wortel boven - op ligt.

Buiten in het hok gillen de kinderen:

'Help, help!'

O nee, wie kan hen nu nog redden?

De kraai fladdert op het hok.

Wie gilt daar zo hard in het hok?

Nog nooit eerder hoorde hij zoveel gegil.

En waar blijft de tovenaar?

Hij zag hem nergens in het bos.

'Kra, kra, Worteltje! Gil jij zo hard?'

Angstig en haastig vliegt hij omhoog om het bos te over - zien.

De tovenaar moet snel naar huis terug - keren
want Worteltje kan niet uit het hok.

In de verte ziet hij het dak van de heksen - hut.

Peil - snel vliegt hij erheen en hipt de hut in.

In paniek krast hij: 'kra, kra, heks Maartje kom vlug!
Worteltje zal zich branden aan de hete pan.

Hij zit overal aan!

Nu is hij in het hok, hij kan er vast niet meer uit!

'Och, och, die stoute jongen!' jammert de heks.

Zij trekt zo vlug mogelijk haar jas aan en pakt haar
wandel - stok.

Zij strompelt naar het tovenaars - huisje.

'Worteltje waar ben je!' schreeuwt zij als zij het
huisje van de tovenaar binnen - stapt.

De kleine Wortel is nergens te bekennen.
Zij ziet de soep - groenten naast de soep - pot.
Die wortel en die prei wilde Worteltje vast in de soep doen.

De kraai komt aan - ge - vlogen.

'Kra, hij is niet hier, hij is in het hok,' krast hij.

'Ik hoorde hem gillen. Ik werd er bang van.'

'In het hok?' vraagt de heks zich af: 'die is toch altijd op slot?

Waar is de sleutel van de grote tovenaar?'

'Kra, kra, die heeft hij altijd bij zich,' krast de kraai.

Heks Maartje strompelt naar het hok.

Hoe zij ook aan de deur wrikt, wil die niet open.

Het hok is pot - dicht.

Gelukkig fladdert de kraai met de ketting tussen zijn snavel naar heks Maartje.

'Kra, kra, de sleutel lag naast de soep - pot!' krast hij en laat die voor haar voeten vallen.

'Naast de soep - pot?

Hoe kan Worteltje dan in het hok zijn zonder dat hij de deur van het slot heeft gehaald?'

Zij bukt zich om de sleutels op te rapen en draait haastig het slot open.

Knarsend en piepend opent de deur.

'Och heden!' schrikt heks Maartje.

‘Er staan kinderen in een kooi als wilde beesten!
O jeetje, ik haal jullie er gauw uit!’

De kinderen huilen: ‘de boze tovenaar veranderde
kinderen in paarse soep - kikkers.

Wij willen naar huis, toe laat ons gaan!’

‘Natuurlijk moeten jullie hier weg voordat de
tovenaar terug is. Kom gauw uit het hok!

Arme kindertjes, vlug, vlug, gauw naar huis!’

Alle kinderen rennen weg.

Als heks Maartje weer in het huisje van de
tovenaar is, hoort zij duidelijk kleine kinder -
stemmetjes.

Zij vindt een aantal kikkers in een hoge pan.

‘Zijn er nog meer kikkers?’ vraagt zij.

‘Toe, vertel mij waar ik hen kan vinden, dan
verbreek ik alle tover - kracht.

Eerst zal ik jullie om - toveren:

‘Rozenrood en hyacint. (hie aa sint)

Deze kikkers worden weer kind!’

HOOFDSTUK 7 DE PREI, DE KRAAI EN DE WORTEL.

O wat zijn de kinderen blij nu zij geen kikkers meer zijn.

‘Dank u wel!’ roepen zij.

‘De andere kikkers zijn bij het moeras, mevrouw.’

‘Gaan jullie gauw naar huis en kom nooit weer in dit bos. Het is hier te gevaarlijk,’ zegt heks Maartje.

De kinderen rennen meteen het bos uit.

De kraai is al bij het moeras als heks Maartje langzaam naderbij strompelt.

‘Kra, kra,’ krast hij: ‘hier zijn heel veel kikkers.

Vlug, tover hen meteen om want straks komt de tovenaar terug.

Oei, wat zal hij kwaad worden!’

Weer prevelt de heks haar tover - spreuk en weer veranderen paarse kikkers in kinderen.

Zij drukt hen op het hart om nooit meer het bos in te gaan.

De kinderen **willen** niet eens meer naar dit bos. Ze rennen meteen weg.

'Kra, kra, nu ik, nu ik!' krast de kraai.

'Ben jij dan ook betoverd zwarte kraai? Goed:

Rozenrood en hyacint.

Ik verander deze kraai in een kind!'

In een oog - wenk is de kraai in een grappig jongetje terug getoverd.

'Dank u wel heks Maartje!

Gelukkig ben ik geen kraai meer.

Nu kan ik ook naar huis!'

Als het jongetje is verdwenen voelt heks Maartje zich erg alleen.

Zij loopt het huisje van de tovenaar binnen en besluit het op te ruimen.

Het hout - vuur onder de soep - pot is gedoofd.

De soep is afgekoeld.

Straks zal zij de koude soep wel weg - gooien.

Zij dweilt de vloer droog en legt de soep - groenten op de tafel.

Dan is zij moe en gaat zitten.

Zij wacht en wacht.

Zij valt inslaap en als zij wakker wordt is het nacht.

Het is pikke - donker in het huisje.

Zou de tovenaar al thuis zijn?

Heeft hij haar gewoon laten slapen?

Zij steekt een kaars aan en loopt ermee naar de slaap - kamer van de tovenaar.
Zijn bed is leeg. Worteltjes bedje ook.
'Waar blijven' zij toch!' zucht zij.

Zij gaat weer zitten en wacht de ochtend af.
Omdat zij honger heeft, denkt zij aan de koude soep.
Zal zij een kom nemen ook al is die niet te eten?
Kleine Worteltje kon toch niet koken?

Plots staat zij op, vult een kom en zet die op de tafel.
Zij schuift een hoge stoel naar de tafel.
Oei, de stoel botst tegen de tafel!
Door de schok valt de kom omver.
De koude soep druipt van de tafel over de vloer.
De wortel rolt ook van de tafel.
Die tuimelt in de plas soep op de grond.
Heks Maartje kijkt met grote schrik - ogen naar de plas soep.
Daar zit plotseling een jongetje midden - in.
'Mama redden!' roept Worteltje verheugd.
'Worteltje naar huis! Worteltje bang!'

Heks Maartje kijkt naar de soep - pot, zij vraagt:
'was het dan tover - soep Worteltje?
Had jij tover - soep gemaakt?'

Zij wijst naar de tover
kruiden.

‘En zaten daar geen
groenten in maar tover
- kruiden uit dat rek dat
daar hangt?

Nou, dan hoef jij je
geen zorgen meer te
maken, lieve jongen.
Want ik denk dat deze
prei eens de tovenaar
was.

En alle paarse kikkers
zijn weer kinderen.
Alle kinderen zijn weer
vrij. Iedereen is thuis.

Laten wij ook naar huis gaan.
Ik maak wel iets lekkers voor ons tweetjes.’
Zij geeft hem een dikke zoen.

Worteltje lacht tevreden.
Hij pakt haar hand stevig vast en drentelt mee.

EINDE.